

§ 2. Podanie o dopuszczenie do egzaminu, przewidziane w art. 155 ust. 1 prawa przemysłowego, wnosi terminator lub pomocnik do izby rzemieślniczej.

Do podania należy dołączyć świadectwo ukończenia nauki lub świadectwo stwierdzające przebyty czas nauki w rzemiośle oraz oświadczenie według wzoru, ustalonego przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego, stwierdzające, że w miejscowości, w której terminator odbywał naukę rzemiosła, nie było w okresie odbywania terminu publicznej średniej szkoły zawodowej (publicznej szkoły kształcącej zawo-

dowej) lub, że terminator z innej uzasadnionej przyczyny nie mógł uczęszczać do takiej szkoły.

§ 3. W skład komisji egzaminacyjnej, oprócz osób, przewidzianych w art. 153 prawa przemysłowego, powołuje się ponadto osobę wskazaną przez Dyрекcję Okręgową Szkolenia Zawodowego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r. i traci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

## 147

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 31 marca 1950 r.

w sprawie terminów składania egzaminów przez absolwentów wydziałów lekarskich Akademii Medycznych.

Na podstawie art. 16 i 75 dekretu z dnia 23 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Oświaty, co następuje:

§ 1. Studenci wydziałów lekarskich Akademii Medycznych obowiązani są złożyć wszystkie egzaminy, przewidziane dla otrzymania dyplomu lekarskiego, w następujących terminach:

- 1) do dnia 31 grudnia 1950 r. — jeżeli prawo do absolutorium uzyskali przed dniem 1 stycznia 1949 r.,
- 2) do dnia 30 czerwca 1951 r. — jeżeli prawo do absolutorium uzyskali w ciągu 1949 r.,
- 3) do dnia 31 grudnia 1951 r. — jeżeli prawo do absolutorium uzyskają w ciągu 1950 r.,
- 4) do dnia 30 czerwca 1952 r. — jeżeli prawo do absolutorium uzyskają w ciągu 1951 r.,

5) do dnia 31 grudnia 1952 r. — jeżeli prawo do absolutorium uzyskają w ciągu 1952 r.

§ 2. Student, który nie złożył w terminie wszystkich egzaminów, traci prawo ich składania.

§ 3. W indywidualnych uzasadnionych przypadkach Minister Zdrowia może ustalić termin złożenia wszystkich egzaminów późniejszy niż określony w § 1. W tych przypadkach Minister Zdrowia może zobowiązać studenta do powtórnego złożenia niektórych egzaminów dotychczas przez niego złożonych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

## 148

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3 kwietnia 1950 r.

w sprawie uznania uprawnień, nabytych w zagranicznych instytucjach ubezpieczenia społecznego.

Na podstawie art. 5 i 6 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobom, zamieszkałym w Polsce i posiadającym obywatelstwo polskie, które nabyły uprawnienia w zagranicznych instytucjach ubezpieczenia społecznego, przysługują świadczenia z polskiego ubezpieczenia społecznego w zakresie i na warunkach, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Rozporządzenie stosuje się do uprawnień, nabytych w zagranicznych instytucjach ubezpieczenia społecznego podczas zatrudnienia poza obecnymi granicami Polski.

2. Do świadczeń, przysługujących w myśl rozporządzenia, stosuje się przepisy polskie o ubezpieczeniu społecznym.

3. Udzielanie świadczeń ulega zawieszeniu w razie opuszczenia terytorium Polski, jeżeli umowa o ubezpieczeniu społecznym z państwem nowego zamieszkania uprawnionego nie stanowi inaczej.

§ 3. 1. Osobom, które po powrocie do Polski zostały zatrudnione, ale nie uzyskały jeszcze prawa do świadczeń na wypadek choroby i macierzyństwa, zalicza się przy ustalaniu prawa do tych świadczeń okresy ich zatrudnienia i ubezpieczenia za granicą.

2. Osobom, które pozostawały za granicą w stosunku pracy i które po powrocie do Polski nie zostały jeszcze zatrudnione oraz członkom ich rodzin przysługują świadczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, jeżeli choroba powstała przed upływem 4 tygodni lub